

пи, за да упазж животътъ на това невинно детенце. — Ахъ! цвѣтътъ на негово-то руменило ще побледнѣе въ тѣмнотѣ тѣ-на тази ужасна тѣмица, и то ще си скончіе животътъ. О, колко го обичамъ, какъ бы жертвовала радо себе си, само неговътъ животъ да упазиж. Но азъ добрѣ знаю, че го ты, създатель, обичашъ повече, нежели азъ. Ты обичамъ и мене, ты любишъ и синки-тѣ хора повече, нежели майки-тѣ чада та си (влѣзва Голосъ).

ПОЗОРИЩЕ V.

ГРАФИЦА-ТА И ГОЛОСЪ.

Голосъ. (*Начумеренъ сърдито хуртува*). Сега вы пытамъ послѣдни путь, щете ли един путь да оѣфърлите отъ себе си това лудо суевѣріе, и да ми испѣлните желѣз-тѣ, или оставате пакъ при твърдоглавіе-то си? та ако не марите за сибе си, то баремъ това детенце съжалете, зн да не страда поне то споредъ вашъ-тѣ лудостъ и дивъ честность,

Графица-та. Та знай, проклетый тиранино, че азъ по драговолно обичамъ да истію съмърти-тѣ чашъ заедно съ детенце-то си, нежели да стъпя въ твои-тѣ бесзакони-ж желѣзъ.

Голосъ. (*Ударва съ кракъ-тѣ си въ землия-тѣ*) Добрѣ, тѣй сама си припиши, че ще погинешъ и ты и дете-то-ти (отважжда).
